

**ACTA DE LA SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE L'AJUNTAMENT D'INCA EN DATA
15 DE DESEMBRE DE 2016**

ÍNDEX

- 1. PROPOSTA DE LA BATLIA PER DECLARAR FILL IL·LUSTRE D'INCA EL SR. SEBASTIÀ GARCÍAS PALOU**

ASSISTENTS

BATLE PRESIDENT

Sr. Virgilio Moreno Sarrió

REGIDORS

Sra. María del Carmen Osés Ramos.

Sr. Sebastián Oriol Díaz

Sr. Jaume Tortella Cànaves

Sra. Antònia Maria Sabater Martorell

Sr. María José Fernández Molina

Sr. Antoni Peña Mir

Sr. Rafael Torres Gómez

Sr. Felipe Jerez Montes

Sra. Rosa Maria Tarragó Llobera

Sra. Margarida Horrach Beltrán

Sr. Antonio Jesús Aguilar Chicón

Sr. Félix Sánchez Díaz

Sr. Antoni Rodríguez Mir

Sra. Alice Weber

Sr. Gabriel Frontera Borrueco

Sr. Àngel García Bonafé

Sra. Maria Francisca Barceló Truyol

Sr. Antelm Ferretjans Llompарт

Sr. Gori Ferrà Frau

Sra. Antonia Triguero Salamanca

A la sala de sessions de la casa consistorial de l'Ajuntament d'Inca (Illes Balears), essent les 19 hores del dia 15 de desembre de 2016, es reuneix l'Ajuntament en ple, en primera convocatòria, amb convocatòria prèvia a l'efecte, per tal de realitzar la sessió ordinària sota la Presidència del Sr. Virgilio Moreno Sarrió, i amb l'assistència dels regidors que es relacionen al marge.

Actua com a secretari accidental el Sr. Guillem Corró Truyol, qui dóna fe de l'acte, i hi assisteix l'interventor el Sr. Antòni Cànaves Reynés.

SECRETARI ACCIDENTAL:

Sr. Guillem Corró Truyol

INTERVENTOR:

Sr. Antoni Cànaves Reynés

TRESORER ACCIDENTAL:

No hi assisteix.

Primerament, per la Presidència, i després de comprovar en els termes exposats que hi ha el quòrum legalment exigint per l'article 90 del Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals, aprovat per Reial decret 2568/1986, i per l'article 55.1 del Reglament orgànic municipal, per a la vàlida realització de les sessions plenàries, la declara oberta.

1. PROPOSTA DE LA BATLIA PER DECLARAR FILL IL·LUSTRE D'INCA EL SR. SEBASTIÀ GARCIAS PALOU

El Sr. Secretari procedeix a la lectura de la Proposta, de data 21 de novembre de 2016, que textualment diu:

“El Ple de l'Ajuntament d'Inca, reunit en sessió ordinària del dia 28 de juliol de 2016 i amb dictamen previ de la Comissió Informativa de Cultura, Educació, Formació i Esports, reunida en sessió ordinària de dia 20 de juliol de 2016, adoptà per unanimitat l'acord per incoar l'expedient per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Sebastià Garcias Palou.

Així mateix, en aquell acord s'inclouïa també el nomenament del Sr. Gori Ferrà Frau com a regidor ponent instructor i del Sr. Antoni Rodríguez Mir com a regidor fiscal de l'esmentat expedient de declaració de Fill Il·lustre, d'acord amb l'article 20 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis d'aquest Ajuntament. Posteriorment, i també segons s'estableix a l'article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis, es féu pública l'adopció d'aquest acord en el tauler d'anuncis d'aquesta corporació, a la premsa local i provincial, i en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma (núm. 102, d'11 d'agost de 2016) per tal que les persones interessades poguessin presentar les al·legacions que considerassin adients.

Finalment, atès l'informe favorable del Consell Municipal de Cultura, reunit en sessió ordinària de data 14 de novembre de 2016, la Comissió Informativa de Cultura, Educació, Formació i Esports, reunida en sessió ordinària del dia 16 de novembre de 2016, acordà aprovar la present proposta de la Batlia i elevar-la, en forma de dictamen, a la consideració del Ple per a la seva aprovació; així mateix, s'hi establí que la data de realització del Ple extraordinari protocol·lari fos el dia 15 de desembre de 2016 a les 19.30 hores. Per això, i d'acord amb l'article 21 de l'esmentat Reglament, segons el qual l'expedient conclòs haurà de romandre a disposició dels regidors almenys 10 dies abans de realitzar la sessió plenària en la qual s'hagi d'adoptar la resolució definitiva, que tindrà lloc el dia 15 de desembre de 2016, des de la Secretaria General d'aquest Ajuntament es fixà el dia 1 de desembre com a data en què l'expedient s'havia de concloure.

Per tot això,

Havent rebut, doncs, aquesta Batlia (article 21 del Reglament de protocol, honors, distincions i premis) els informes definitius per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Sebastià Garcias Palou emesos pel regidor ponent i pel regidor fiscal, respectivament, i tenint en compte que no s'han formulat al·legacions al nomenament.

Vist l'informe favorable emès per la secretària de l'expedient, segons el qual s'han complert tots els tràmits prevists en el Reglament de protocol, honors, distincions i premis pel que fa a la declaració de Fill Il·lustre o Filla Il·lustre.

Tenint en compte els mèrits del Sr. Sebastià Garcias Palou, els quals queden degudament especificats en els informes del regidor ponent i del regidor fiscal.

Aquesta Batlia té l'honor de proposar a l'Ajuntament d'Inca en ple, reunit per a aquesta ocasió en sessió especial extraordinària, que adopti l'acord per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Sebastià Garcias Palou.”

El Sr. Ferrà, en qualitat de regidor ponent, procedeix a la lectura del seu informe, que textualment diu:

“Sebastià Garcias Palou (Inca, 1908-1993). Expedient Fill Il·lustre d'Inca 2016

1. Introducció

Conèixer i estimar el nostre passat és primordial per a la construcció del futur de qualsevol societat. Mallorca, immersa dins la commemoració del setè segle de la mort de Ramon Llull, vol enaltir i prestigiar un dels més

grans filòsofs i literats que ha donat l'edat mitjana europea.

Ramon Llull parlava llatí, català i àrab i aquesta capacitat lingüística el va habilitar per a obrir canals de comunicació entre la civilització cristiana i la musulmana. Comprendre el seu pensament, apropar-se a la seva vida i llegir la seva obra resulta avui dia més constructiu que mai. I no la podríem conèixer amb la profunditat que ho podem fer actualment, si no fos per la figura del mestre il·lustrat i gran coneixedor de l'obra magna lul·lista que ens ha convocat avui aquí: el canonge inquer, Sebastià Garcias Palou (Inca, 1908-1993).

El nostre conciutadà va contribuir de forma brillant i generosa a divulgar l'obra de Ramon Llull, el gegant mallorquí del pensament medieval.

Avui, en aquesta sala de plens, embellida per la nostra pinacoteca d'il·lustres figures on penja el retrat d'un altre dels artífexs divulgadors de l'obra de Llull, el pare Miquel Colom Mateu (1900-1999, Fill Adoptiu d'Inca el 1975), el consistori inquer vol retre el màxim honor a un dels seus, a una persona que va destacar intel·lectualment a tots els nivells.

És la distinció de més renom que un ajuntament pot brindar, i en aquest cas ho fa a la generositat acadèmica d'un fill del nostre municipi com el Dr. Sebastià Garcias Palou.

És per aquest motiu que vull agrair, de tot cor, en nom de tots els membres de la corporació municipal, la proposta que feren arribar els membres de la Fundació Cultural Es Convent d'Inca a l'Ajuntament, per iniciar els tràmits per a la incoació de l'expedient de Fill Il·lustre d'una de les personalitats més rellevants dins l'univers de Ramon Llull.

Aquesta entitat cultural i social, d'ingent labor en molts d'àmbits de la societat inquera i mallorquina, nascuda fa una dècada amb l'esperit d'enriquir i ajudar a fer més gran i millor Inca, que acaba de ser guardonada amb el recentment renovat premi Dijous Bo 2016, i a la qual desitjam un llarg recorregut ple d'èxits i propostes de tanta envergadura per a la nostra ciutat com la que avui pertoca. Gràcies a tots els seus membres i col·laboradors.

Vull fer constar, amb gratitud a aquesta nostrada entitat i pel bé del renom i prestigi de la nostra ciutat, que aquesta proposta de distinció a don Sebastià Garcias Palou fou acollida per tots els grups municipals, amb el suport i consens més unànim.

I també vull fer menció que avui acabam amb aquest reconeixement la tasca que va iniciar ara fa 26 anys la regidora de cultura d'aquest Ajuntament Joana Maria Coll.

2. Biografia

Amb el permís de tots els presents, iniciaré un recorregut biogràfic per les fites més destacades del nostre homenatjat, amb l'esperit d'honorar un camí vital i professional que el portaren a un reconeixement mundial dins l'ambient acadèmic i lul·lista del segle XX.

La seva infància va transcórrer entre Inca i Biniamar, concretament entre el carrer de Sant Francesc on vivien els seus pares i les cases de Son Odre.

La flaire muntanyenca d'aquell poble de la Serra i l'esperit històric de les cases de Son Odre, marcaren i forjaren la personalitat d'un infant que aprecià des de ben prest, la quietud i la remor de la tranquil·litat que vessa a Biniamar.

Aquest lloc fou l'escenari dels millors encontres amb un mateix, i que va generar a dins d'aquell al·lot les arrels més profundes d'una vocació sacerdotal i humanista.

La seva formació més primerenca també es va repartir entre ambdós llocs, al Col·legi de Sant Francesc d'Inca i a ca ses monges de Biniamar les temporades que es desplaçava amb la família a romandre a les cases de Son Odre.

Avui és un gran dia per Inca, per la família Garcias Palou i per la transcendència del lul·lisme internacional. Però avancem en el nostre camí d'honorar i prestigiar una de les figures contemporànies més importants de la nostra ciutat.

La seva formació acadèmica va continuar a Palma, concretament al Seminari Conciliar. I amb 19 anys accedí al Col·legi Lul·lià de Nostra Senyora de la Sapiència (1927), per ventura en el que podríem destacar com una premonició cap a la seva futura relació amb tot allà que envolta la figura de Ramon Llull.

El col·legi de Nostra Senyora de la Sapiència, situat en un dels laterals de la plaça de Sant Jeroni de Palma, ocupava un edifici d'important interès patrimonial i històric, que durant segles va ser un dels baluards més importants del lul·lisme.

Parlar dels orígens d'aquesta institució és parlar del seu fundador: Bartomeu Llull (Palma, 1565-1634). No és gratuït que l'any 1880, la Societat Arqueològica Lul·liana es fundés i tingués com a seu la Sapiència, un dels centres lul·lians més destacats de Mallorca.

Centenars d'alumnes vocacionals i ambaixadors de la causa lul·liana han desfilat pel fil de la història, per aquelles aules de tan prestigiosa institució.

Un inquer com Garcias Palou aconseguí els honors acadèmics superiors immers en aquest ambient intel·lectual: es llicencià en Filosofia el 1929 i aconseguí el doctorat a la Universitat Pontifícia de Comillas tot just un any després: el 1930. Ja teníem el birret i l'anell de doctor, però Garcias Palou no va satisfer, encara, les seves expectatives i metes científiques.

Els canals de la ciència humanista portaren fora d'Espanya el jove Sebastià Garcias Palou. El seu destí fou la Universitat Gregoriana de Roma, on es va llicenciar en Teologia l'any 1935 i on també aconseguí l'anell de doctor un any més tard.

Durant la seva primera etapa com a investigador, Garcias Palou va dedicar la tesi doctoral a un tema ben actual vista la situació de conflictes permanents a la frontera entre el món occidental i oriental: 'Ramon Llull i les controvèrsies teològiques a l'Orient cristià.'

En aquella època la ciutat que el va veure néixer estava immersa dins el sistema polític de la II República el qual havia entrat a governar l'Ajuntament inquer el dia 15 d'abril de 1935. Garcias Palou vivia els anys de l'academicisme teològic a Roma, però estava molt pendent sempre de l'illa i del seu poble natal.

No era aliè al posicionament republicà dels batles Mateu i Pujades en contra del clero, els enterraments i les processons litúrgiques que es duïen a terme a Inca. No debades, algunes creus de terme històriques foren enderrocades i s'incidia en l'enfrontament amb els ordes franciscans per treure aquests del món educatiu.

Finalitzada la seva etapa formativa a Roma, amb els honors acadèmics a la maleta, Garcias Palou tornava a Mallorca per a prendre possessió, per ordre del Bisbe de Mallorca Josep Miralles Sbert (Palma, 1860-1947), de les parròquies del Pla de Sant Jordi (1935), la capellania de l'Armada Espanyola (1936-1939), i finalment, de l'any 1940 a 1948 de les parròquies de Campos i Sant Miquel de Palma.

Un dels aspectes que més marcà la trajectòria de Garcias Palou fou la relació extraordinària que va mantenir amb el bisbe Miralles, un home amant de la història, en especial, de la figura de Ramon Llull.

Fou el bisbe Miralles qui, amb devuit anys d'episcopat, va impulsar l'Acció Catòlica i va donar suport al Col·legi Internacional Lul·lià. Garcias Palou i el bisbe Miralles feren un bon tàndem a favor de la causa lul·liana, tant des de l'estudi i la recerca com des de la divulgació.

Així mateix, el bisbe Miralles va ser director durant uns anys d'una de les revistes científiques més importants del panorama literari català: el *Butlletí de la Societat Arqueològica Lul·liana*, una plataforma excepcional perquè novells investigadors com Garcias Palou iniciessin el camí de donar a conèixer la figura de Ramon Llull.

Una altra fita cabdal per a la seva dedicació pacient i generosa a les lletres i la filosofia lul·liana per part del nostre personatge inquer, fou el mestratge rebut per part del bisbe Miralles en la seva faceta de canonge arxiver de la Catedral de Palma.

Aquest càrrec important i honorífic dins el Capítol catedralici fou exercit per Miralles fins a l'any de la seva mort. Un dels prelats més dedicats a la intel·lectualitat i la passió per donar a conèixer Ramon Llull al món, Miralles Sbert, moria el 22 de desembre de 1947.

Un any després de la mort del bisbe Miralles, Sebastià Garcias Palou, un dels seguidors més fidedignes de Miralles i de la causa lul·liana, accedia al càrrec de canonge arxiver de la Catedral (1948).

Però, a pesar de la seva brillant carrera, el doctor Garcias Palou mai deixà d'estar amb contacte amb la gent, amb la societat mallorquina i amb les entitats, que de forma fraternal feien cultura i poble. En aquest sentit desenvolupà els càrrecs de secretari tècnic de la Federació Diocesana de Congregacions Marianes (1940), consiliari de la Unió d'Intel·lectuals Catòlics (1948) i de la Germandat Medico-Farmacèutica (1948).

Mentrestant Inca, aquella ciutat que el va veure néixer, estava immersa en una gran transformació, a molts nivells, que de ben segur feia sentir orgullós a Garcias Palou.

La dècada dels anys quaranta i del cinquanta del segle XX, la societat inquera, sempre impulsora i capdavantera de comarca, propicià noves construccions i urbanitzacions: el nou Teatre Principal (1945) reformat per l'arquitecte Francesc Casas Llompart, les construccions entre els Molins i el carrer de Mancor, la prolongació de la Gran Via de Colom i de l'avinguda Reis Catòlics, l'ampliació de la barriada de Crist Rei, o la construcció de les conegudes "Cases Barato" són alguns exemples de les transformacions de les quals va ser testimoni Sebastià Garcias Palou.

I que en podem destacar del nostre protagonista pel que fa a la seva part humana i de relació a dins la societat inquera que li va tocar viure?

Idò sabem que era una persona que valorava la tranquil·litat encara que gaudia de compartir el seu temps amb la seva família, els seus nebots avui presents, el recorden com una persona molt infantera amb la qual podien compartir algunes de les seves aficions. Aficions tan diverses com la de pintar o la de pescar que solia dur a terme a la zona del Mal Pas a Alcúdia on gaudia de capturar especialment oblades. El Mal Pas i el Port de Pollença foren ells llocs a vorera de mar que més va freqüentar el nostre protagonista d'avui.

Aficionat al futbol era seguidor del Constància, com no podia ser d'altra manera, i també del Bilbao, comprensible si consideram que es tracte de tot un clàssic de la filosofia aplicada al futbol.

La seva condició de persona religiosa per convicció frenava la seva participació en les tertúlies de l'època que es produïen a bars i cellers de la nostra ciutat, però no obstant això sabem que com a bon inquer era una persona que apreciava la gastronomia de qualitat, encara que no ho feia en llocs públics.

No obstant també podem destacar que era un home que gaudia de fer llargues caminades fins a Biniamar o especialment fins a Mancor, sortides que feia de forma habitual, i que segur varen ajudar Garcias Palou en la seva tasca de pensador i investigador.

Ell, amb silenci i perseverança, com quan sortia a caminar, seguia la seva carrera religiosa. La seva relació amb el bisbe Miralles i, essencialment, la seva magnífica tasca a l'Arxiu Capitular de Mallorca, catapultaren l'inquer a la canongia magistral l'any 1962.

A més a més de les seves obligacions en la predicació, Garcias Palou, gràcies als seus coneixements i saviesa, dedicà part del seu temps a l'ensenyament, a través d'una càtedra de teologia i d'oratòria sagrada al seminari de Mallorca.

L'inquer rebé l'herència il·lustre i prestigiosa de Mossèn Antoni Maria Alcover, qui fou canonge magistral de la Catedral entre els anys 1905 i 1921. Però no només de la mestria canònica de tan genial manacorí, vicari general del bisbe Pere Joan Campins, sinó del treball incansable de l'autor de les *Rondaies Mallorquines* en virtut i defensa de l'obra de Ramon Llull. És aquí on captivà la mirada i la curiositat de Garcias Palou.

Garcias Palou coneixia a la perfecció el treball que havia realitzat Alcover en favor de la causa lul·liana i, de ben segur, que pensà en seguir-ho a model i semblança d'ell. L'inquer volia seguir les passes del poeta i escriptor del Llevant, qui fou director de la Comissió Editora de 'l'Edició de les Obres de Ramon Llull', des de la seva fundació el 1896 fins a la dissolució, el 1919.

A més a més, l'any 1899 fou nomenat vicepresident de la Societat Arqueològica Lul·liana (SAL) i gràcies a la seva empena es publicaren onze volums lul·lians que han fet que avui puguem tenir fàcilment a les mans nombroses obres del gran savi mallorquí.

El lul·lisme d'Alcover s'expressà també en l'organització dels actes del sisè centenari de la mort de Ramon Llull, tot just ara, en farà un segle.

Garcias Palou, testimoni d'excepció de tota aquesta tasca, es posà a fer feina per a donar a conèixer Llull a escala internacional i aportar el seu granet d'arena a la divulgació i coneixement del savi universal mallorquí de l'edat mitjana.

Aquesta labor pastoral i religiosa de Garcias Palou, a la Catedral de Palma, es va traduir en un ampli sermonari, per desgràcia encara inèdit i inexplorat, i en la publicació de gairebé 1.200 articles de premsa a diferents mitjans de comunicació de les Illes Balears, especialment al diari *Baleares*.

Una de les facetes més interessants que hem de ressaltar de Garcias Palou en aquesta època és la destresa amb la qual treballa la divulgació teològica i els seus dogmes amb un llenguatge senzill i directe per al poble: les seves reflexions són 'mengívoles' i arriben amb facilitat a la societat mallorquina.

Les plataformes que li donen els diaris es converteixen en grans epicentres literaris perquè l'inquer expliqui el que significa allò que ell anomenava la 'teologia de les relacions humanes'.

Garcias Palou es mou dins l'àmbit acadèmic en l'esfera de 'conservar' i 'progressar' i convida a una lectura de la religió des del pluralisme teològic i no des del dogmatisme teològic, un matís generós i intel·ligent que li va valer l'aplaudiment i l'acceptació dels seus contemporanis.

Però Garcias Palou no només passarà a la història de l'Església de Mallorca com un dels impulsors de la figura de Ramon Llull, sinó, a més a més, per ser l'introducció a l'illa del tema de la moral i de l'ètica. Eren els vents de l'any 1969 amb el nou bisbe Rafael Álvarez Lara, qui fou molt sensible a la realitat mallorquina i en especial del clero illenc.

El prelat que vingué a Mallorca el 10 de març de 1965, conegué entre altres figures mallorquines a Garcias Palou. De les seves converses, el nou bisbe nascut a Granada, fou especialment sensible al canvi demogràfic i modernitzador que va comportar l'increment del turisme a les Illes Balears, traduït entre altres efectes en un considerable augment de la immigració procedent d'altres regions d'Espanya per cobrir els llocs de treball creats en els sectors de la construcció i turístic especialment.

Pensem, en aquest sentit que, deu anys abans, el 1959, es construïa la parròquia de Crist Rei, un emplaçament urbà del nostre municipi que va créixer gràcies a aquest flux migratori.

De la mateixa manera, Álvarez Lara, juntament amb canonges com l'inquer Garcias Palou, es va haver d'encarregar d'aplicar a l'Església mallorquina les disposicions emanades del Concili II del Vaticà, adaptant-la i modernitzant-la.

Aquesta nova sociologia impregnava el pensament del canonge inquer, qui es va dedicar pacientment a l'estudi de l'ètica i la moral aplicada a la sanitat, a l'art, a l'oci i la confessió. Segons els seus coetanis, Garcias Palou fou una eminència dedicada, en cos i ànima, a la transversalitat de la persona en totes les seves facetes espirituals.

El seu objectiu era ser un home de ciència, amb tot el rigor de la paraula. Perseverança en el treball i l'esforç per a construir un camí de recerca i investigació fiable i sòlid.

La labor científica de Garcias Palou comporta, doncs, un caràcter social i una perspectiva epistemològica, on el centre del discurs és el coneixement. Però d'aquí, la gran pregunta: per què, a les onze institucions internacionals dedicades avui en dia a l'estudi de Ramon Llull, des de Rio de Janeiro (Brasil) a Friburg (Alemanya), llegeixen obligatòriament Garcias Palou?

Hi ha un abans i un després de Garcias Palou respecte a la figura de Ramon Llull?

La virtut més gran de Garcias Palou en la tasca d'investigació lul·liana és resoldre qüestions que el text de Ramon Llull no explica perquè s'escrivia en una època, l'Edat Mitjana, on aquestes eren evidents.

Com si fos feina d'orfebreria i filigrana, Garcias Palou s'aproxima a la literatura de Llull per, amb una lupa de gran augment i des de la seva gran capacitat per la interpretació de textos, treure a la llum totes aquelles qüestions que els medievals donaven per suposades, però que en el segle XX encara no s'havien sabut deduir.

És, en aquest context, quan arriba al càrrec de rector de la Maioricensis Schola Lullistica el 1955, institució de la qual en fou rector i fundador Francesc Sureda Blanes a partir de 1935 i fins a la seva mort, que és quan Garcias Palou accedeix al màxim càrrec dins la institució.

Dos anys després d'encapçalar aquesta associació és quan aquesta inicià la publicació de la revista de prestigi internacional *Estudios Lulianos*.

La revista es proposava com a instrument per a l'acompliment dels objectius de l'Escola, és a dir la investigació rigorosa de Ramon Llull, en els seus diferents aspectes, així com del lul·lisme més ampli. El camp d'interès que va voler implantar Garcias Palou s'estenia també a tots aquells temes que podien fer llum al context de Llull, el pensament, el diàleg entre les religions, les missions, els viatges, la ciència a les universitats medievals, etc.

Al llarg del més de mig segle d'existència, la revista ha publicat 550 articles dels més reconeguts especialistes en l'obra de Ramon Llull i representa amb fidelitat l'estat de la investigació lul·listes passa a passa.

Per assolir més plenament aquest objectiu, Garcias Palou va voler impulsar dins la revista una bibliografia comentada exhaustiva de totes les publicacions de tema lul·lià que apareixen arreu del món. I del món a Mallorca, i de Mallorca al món.

Garcias Palou pensà que, a través de la publicació de la Revista i de l'organització de dos congressos internacionals a la terra que va veure néixer Ramon Llull fa set segles, la remor de les lletres de Llull s'expandirien amb ressò als racons més remots de la geografia internacional, com així va ser.

Gràcies a Garcias Palou, passaren els més prestigiosos investigadors de l'obra de Ramon Llull que versaren a Formentor (1960) i al Monestir de Miramar (Valldemossa 19-24 octubre 1976). Als que, com no podia ser d'altra manera, també participar el nostre enyorat pare Colom.

Amb l'organització d'aquests dos congressos a la nostra illa, va aconseguir un aspecte sentimental "i gairebé publicitari" que no té parangó en cap altra disciplina: que els professors i acadèmics de tot el món sentissin Mallorca, com una part seva. Per ells era un orgull que la terra que va donar una de les figures més universals de la història, les convidés a parlar de Llull. Garcias Palou ha estat l'ambaixador de cents i cents de personalitats reconegudes a tot el món que han investigat a Ramon Llull i gaudit de Mallorca.

L'efecte ha estat més gran de l'esperat. Avui, en ple segle XXI, més d'onze universitats i facultats de tot el segueixen la feina de Garcias Palou;

Ell creia en la filosofia de Llull, una manera de ser i de fer a la vida amb esperit d'unió, i d'equip: Garcias Palou afirmava que Llull fou el primer "ecumenista universal" de la història. I no només ho va 'subscriure', sinó que va escriure dos volums capitals per entendre la missió fonamental de Llull: el diàleg entre cultures.

Aquests foren els titulats 'El Miramar de Ramon Llull' (Palma de Mallorca, 1977) i 'Ramon Llull i l'Islam' (Palma de Mallorca, 1981).

Garcias Palou representa un abans i un després en el coneixement de Llull: els experts asseveren que l'inquer va posicionar Ramon Llull d'una manera internacional que mai abans s'havia conegut; és a dir, convertí Llull, la seva vida i obra, en una especialitat dins la història de la filosofia occidental.

A més a més, fruit de la seva excepcional investigació, Garcias Palou ha ajudat a aclarir molts dubtes i matisos en relació a l'extensa obra lul·liana, el que s'anomena 'L'Opus Lul·lià', que es compon de 265 obres que, avui dia, són el pilar dins el Vaticà, per a la canonització de Ramon Llull i l'atorgament del títol de Doctor de l'Església Catòlica.

Com un deixeble més, Garcias Palou representa el fil conductor de la transcendència del pensament lul·lià al llarg de la història.

És important que deixem constància aquí d'un dels honors que bateguen al voltant de la figura de qui serà un dels nostres il·lustres inquers. Abans de la nostra decidida i justificada voluntat institucional que Garcias Palou formi part de la llista d'honorables guardonats amb la màxima distinció municipal, ell, a les enciclopèdies i diccionaris lul·lians que reposen a les prestatgeries de biblioteques i arxius de tot el món, ja forma part de l'univers lul·lià.

3. Cloenda

Noms com els de Thomas Le Myésier (? – Arràs ca. 1336), Pere de Llemotges (ca. 1230-1306), Ramon Sibiuda (Barcelona?-Toulouse, 1436), Pere Joan Llobet (Barcelona, s. XIV – Mallorca, 1460), Nicolau de Cusa (Tréveris, ca. 1400 – Úmbria, 1464), Fernando de Córdoba (Còrdova, 1422 – Roma, 1480), Beatriu de

Pinós-Milany Ballester (Catalunya, ca. 1433 – Palma de Mallorca, 1485), Pere Daguí (Montblanc, 1435 – Palma, 1500), Francesc Jiménez de Cisneros (Torrelaguna, 1436 – Roa, 1517), el fill de Cristòfol Colom, Bartomeu Colón (Gènova, ca. 1437 – Santo Domingo, ca. 1514), Bartolomeo Gentile Fallamonica (Gènova, s. XV- Gènova, s. XVI), Bernard de Lavineta (Rosselló, 1462 – s. XVI), Giovanni Pico della Mirandola (Mirandola, 1463-Floència, 1494), Charles de Bouvelles (Sancourt, 1479 – Ham, 1566), Henri-Corneille Agrippa de Nettesheim (Colònia, 1486-Grenoble, 1535), Juan Bonllavi (Rocafort de Queralt, s. XV – Barcelona, 1526), Joan Bulons (Barcelona, s. XV), Juan de Herrera (Mobellán, 1530 – Madrid, 1597), Pierre de Grégoire (Toulouse, 1540-1597), Giordano Bruno (Nola, 1548 – Roma, 1600), Giulio Pace (Vicenza, 1550 – Valence, 1635), Lázaro Zentzner (ca. s. XVI), Antoni Bellver (Palma, s. XVI – Palma, 1585), Bartholomäus Keckermann (Danzig, Polònia, 1572-1608), Johann Heinrich Alsted (Ballersbach, 1588 – Wissenburg, 1638), Valerio de Valeris (Venècia, ca. 1589), Francesc Marçal (Mahón, 1591 – Palma, 1688), Sebastià Izquierdo (Alcázar, 1601 – Roma, 1681), Gottfried Wilhelm Leibniz (Leipzig, 1646 – Hannover, 1716), sor Aina Maria (Valldemossa, 1649 – Palma, 1700), Jaume Custurer Garriga (Palma, 1657 – Calatayud, 1715), Ivo Salzinger (Günzburg, 1669 – Mainz, 1728), Bartomeu Fornés (Palma, 1691 – Palma, 1788), Antoni Ramon Pasqual Fleixas (Andratx, 1707 – Palma, 1791), Maximilien-Paul-Emile Littré (París, 1801-1881), Jerónimo Rosselló Ribera (Palma, 1827-1902), Jean-Henry Probst (Pau, 1875 – Die, 1957), Salvador Galmés Sanxo (Sant Llorenç des Cardassar, 1876-1951), Tomàs Carreras Artau (Gerona, 1879-1954), Francesc Sureda Blanes (Artà, 1888 – Palma, 1955), Richard Éphrem Longpré (Woonsocket, 1890 – París, 1965), Frances A. Yates (London, 1899 – London, 1981), el pare Miquel Colom Mateu (Bunyola, 1900 – Inca, 1999) actual Fill Adoptiu de la Ciutat, Friedrich Stegmüller (Glatt, 1902 – Freiburg, 1981), Erhard-Wolfram Platzeck (Millingen, 1903 – Mönchengladbach, 1985), Francesc de Borja Moll Casanovas (Ciutadella, 1903 – Palma, 1991) i Sebastià Garcias Palou (Inca, 1908-1993).

I forma part dels il·lustres lul·listes d'arreu del món perquè Garcias Palou no solament datava les obres lul·lianes que llegia i estudiava, sinó que les relacionava entre si mateixes i mostrava el marc cultural i històric dins la plena edat mitjana.

'Malgrat que el nostre cos està destinat a la mortificació', deia Ramon Llull al final dels seus dies, la nostra obra, allò que hem escrit romandrà per sempre dins la posteritat.

Seguint aquesta estela, Sebastià Garcias Palou moria a Inca l'any 1993, deixant un gran buit dins la seva família, dins la Història de l'Església mallorquina i dins la historiografia lul·liana mundial.

Si feim memòria dels qui més estimam, mai moriran.

Sebastià Garcias descansa al cementeri d'Inca tal com ell va desitjar.

Des d'aquí el nostre més generós record.

Avui, nomenant-lo Fill Il·lustre de la nostra ciutat, el que feim com a Ajuntament d'Inca és un acte de justícia històrica com hem vist fins ara en aquesta sinopsi biogràfica, acadèmica i humana.

Però no vull deixar passar l'ocasió per recordar que aquest no és l'únic reconeixement que l'Ajuntament d'Inca ha fet a la figura del nostre protagonista d'avui.

Poc més d'un any després de la seva mort, al ple del dia 1 de desembre de 1994, sent batle Jaume Armengol i regidor de Cultura Antoni Alorda, es va acordar donar a un carrer d'Inca el nom del canonge Sebastià Garcias Palou.

Un acte de reconeixement públic envers una figura lul·lista que fou tan important en un moment tan crucial de la història del pensament del segle XX; avui Ramon Llull i la transcendència de la seva obra, gràcies a l'impuls investigador i divulgador de l'inquer Sebastià Garcias Palou, segueix més vigent que mai a més d'onze centres acadèmics repartits per tot el món.

Gràcies a tots per l'atenció donada a les paraules de qui ha parlat com a ponent d'aquesta causa, la del nomenament de Sebastià Garcias Palou com a Fill Il·lustre de la nostra ciutat.

A partir d'ara, ens omple d'orgull a tots els membres del consistori inquer, en nom de tots els ciutadans d'Inca, nomenar-lo Fill Il·lustre de la ciutat.

Moltes gràcies Sr. Batle, regidores i regidors, familiars i amics de Sebastià Garcias Palou, i també molt especialment als impulsors de la causa patrons de la Fundació Cultural Es Convent d'Inca.

Senyores i Senyors, moltes gràcies per la seva atenció.”

Seguidament, el Sr. Rodríguez, com a regidor fiscal, procedeix a la lectura del seu informe:

“A l'any del VII centenari de la mort de Ramon Llull, pare de les lletres catalanes i del coneixement a la nostra terra anem ara a reconèixer la tasca ingent d'un dels seus estudiosos més fervents, Sebastià Garcias Palou. Hem d'agrair també la proposta feta per la Fundació Cultural Es Convent que ens la fes arribar en uns dies tan assenyalats. Una proposta que no podia ser més adequada i que així ho varen reconèixer en el seu moment totes les forces polítiques que formen el consistori d'Inca.

Per a conèixer la figura del personatge que avui anem a declarar Fill Il·lustre de la nostra ciutat, l'advocat defensor ha realitzat una descripció precisa i perfecta de la vida i l'obra de Garcias Palou.

Ara em toca a mi, com a fiscal de la causa, fer un breu repàs per la seva vida i la seva obra per determinar si alguna causa faria impossible el seu nomenament.

Sebastià Garcias Palou (Inca 1908-1993). Teòleg, Doctor en filosofia (1930) per la Universitat de Comillas i doctor en teologia (1935) per la Universitat Gregoriana de Roma, amb la tesi *Ramón Llull y las controversias teológicas, en el Oriente cristiano*. El 1948, va esser nomenat canonge arxiver i, el 1962, canonge magistral de la seu de Mallorca. Fou elegit (1956) rector de la Maioricensis Schola Lullistica, càrrec que ocupa fins al 1987. Pronuncià conferències i dirigí seminaris sobre distints temes lul·lians al Consell Superior d'Investigacions Científiques, a l'Associació Espanyola per a l'Estudi de la Filosofia Medieval i a les universitats de Friburg, Múnic i Navarra. Organitzà a Mallorca diferents cursos sobre lul·lisme (1956 i 1957) i, sobretot, va promoure els congressos internacionals de lul·lisme de Formentor (1960) i de Miramar (1976). Va crear (1957) la revista *Estudios Lulianos*, de la qual fou director fins al 1987. Publicà uns 300 articles sobre Ramon Llull, en els quals determinà l'ecumenisme i la doctrina eclesiàstica lul·liana i definí la cronologia de les obres de Llull i la seva identificació històrica. És autor d'*El Miramar de Ramon Llull* (1977) *Ramon Llull y el Islam* (1981) i *La formación científica de Ramon Llull* (1989). Participà en l'edició de les *Obres essencials* (1957-60) de Ramon Llull i tingué cura de l'edició de *Proverbis de Ramón* (1978). La seva tasca pastoral a les parròquies es complementà amb la publicació en els diaris mallorquins d'un miler d'articles sobre apologètica cristiana. El Govern espanyol li atorgà l'*Encomienda de Isabel la Católica* (1960); la Diputació Provincial de Balears li concedí la Medalla de Plata de la Província (1976) i el Govern Balear la Medalla d'Or de la Comunitat Autònoma (1986).

Per acabar i a mode de conclusió sols em falta afegir que després d'haver llegit, investigat i escoltat amb molta atenció l'escrit del defensor de la causa que avui ens ocupa, des de la fiscalia no hem trobat cap aspecte de controvèrsia que pogués actuar en contra seu i entenem que no hi podem posar cap emperò al seu nomenament. Per això mateix es desig d'aquesta fiscalia que en l'acte que ens ocupa avui, Sebastià Garcias Palou sigui anomenat Fill Il·lustre d'Inca, per la qual cosa deman el vot positiu de tots i cada un dels companys de consistori.”

Finalitzades les intervencions es passa a votar la Proposta i n'esdevé el següent resultat: unanimitat (20).

Atès el resultat de la votació es declara aprovada la Proposta de la Batlia per declarar Fill Il·lustre d'Inca el Sr. Sebastià Garcias Palou.

El Sr. Batle dóna la paraula al Sr. Miguel Garcias Real, representant de la família i nebot del Sr. Sebastià Garcias Palou. Vol donar les gràcies en nom propi, dels seus germans, de la seva dona, la seva cunyada, els fills, els nebots, néts i nebots-néts, a la Fundació Es Convent, a tot el consistori i al Sr. Batle, per aquesta distinció que han fet al seu conco. Per a ells era i sempre serà "el tio". És avui un honor esser aquí. Varen tenir la sort de compartir amb ell molts anys de la seva vida, fins a la seva mort. Tenen moltíssimes vivències amb ell, totes positives. Va ajudar molt a tota la família. Es va implicar molt amb tots ells, en els estudis, en els estudis dels fills. Tenen, a més, vivències, no només de tipus ensenyança, sinó que compartia aficions com la pesca. Per exemple, als 7 o 8 anys, tant ell com el seu germà ja sabien armar un ham. I podria contar mil històries com aquesta. Varen compartir la seva vida, fins i tot varen viure amb ell a Palma quan ell i els seus germans estaven estudiant. Per tot això, per l'interès que sempre va tenir pels seus nebots, i els seus nebots per ell, però sobretot d'ell pels nebots, és per a ells una persona molt especial. Vol tornar a agrair a tots aquesta distinció que per a ells és tan especial.

Per concloure, el Sr. Batle es dirigeix al seus companys del consistori, als familiars del canonge Sebastià Garcias Palou, a tots els inquers i inquieres. Manifesta que avui és un d'aquells dies que queden enregistrats als llibres de la Història. La declaració de Fill Il·lustre de Sebastià Garcias Palou quedarà marcada en vermell al seu particular calendari. No creu que sigui la seva tasca valorar els sobrats mèrits d'aquest inquer il·lustre ja que han pogut escoltar-ho de la boca del ponent i del fiscal, a qui aprofita per felicitar, ja que els dos han fet una feina brillant. També vol agrair la tasca realitzada per la Fundació Es Convent per dur endavant aquesta distinció. Avui corregeixen un deute històric que tenia la ciutat d'Inca amb un dels seus veïns, que malgrat tenir ja moltes distincions rep avui el que possiblement sigui el més gran dels reconeixements, ser Fill Il·lustre del poble que el va veure néixer. És necessari subratllar que totes les qualitats humanes i professionals que s'han escoltat han de ser un model, un exemple per a tots els inquers i inquieres. Sebastià Garcias Palou era una persona arrelada a la terra, estudiosa, intel·ligent, treballadora, tenaç i pràctica. A més, posseïa una habilitat molt especial per a la pedagogia, virtuts totes elles imprescindibles per assolir grans objectius, com els han recordat durant tot el procés. Això com han pogut escoltar avui Sebastià Garcias Palou va seguir al peu de la lletra la frase de Ramon Llull que deia: "Persevera, amb bondat, en les teves empreses." Exemple d'això són les paraules del catedràtic de Filosofia Sebastià Tries Mercant, especialment vinculat a la ciutat d'Inca, qui va dir que Sebastià Garcias Palou és qui més ha fet en els darrers 35 anys per la causa de Ramon Llull. Una feina incansable que el duqué a crear un centre d'investigació del filòsof mallorquí. Aquest és un bon exemple de les qualitats de Garcias Palou, la passió, la tenacitat i el rigor. Necessiten en temps com els que corren fars per seguir la llum de l'excel·lència i dels valors. Es tracta d'una feina dura que els toca com a poble, però en aquesta sala on estan avui reunits es troben molts exemples de com es pot fer. Inca progressa si els inquers progressen. No han d'oblidar que són una comunitat, i que com a tal s'ha de treballar conjuntament. Però en aquesta tasca no han d'oblidar les seves arrels, allò que conforma l'ADN de la ciutat. Com a consistori, després d'aquesta distinció a Garcias Palou comença ara la vertadera feina, la de donar a conèixer la seva vida i la seva obra. A més, és vital, com ha quedat palès durant tot el procés, posar tots els mitjans per difondre el treball del canonge inquer. És per tot això que fomentaran les investigacions sobre la trajectòria personal i professional de Garcias Palou. Però també de totes aquelles grans figures històriques que els han marcat com a poble. Aprofitant l'avinentesa de l'Any Llull i que proclamen com a Fill Il·lustre un imminent lul·lista, acabarà amb una reflexió del savi mallorquí: "Pobre és qui rep i no dóna."

I, sense més assumptes per tractar, el Sr. Batle aixeca la sessió quan són les deu hores i quaranta minuts, de la qual s'estén la present acta, que jo, el secretari, certifico.